

UTRAG FRA

DEN ALMINDELIGE

BYGNINGSLOVGIVNING

ved

Arne Carlsen

Bureauchef

Kristiania

H. Aschehoug & Co.s Forlag

1900

Kilde: http://urn.nb.no/URN:NBN:no-nb_digibok_2013062008043

LOV OM BYGNINGSVÆSENET FOR LANDETS
BYER UDENFOR KRISTIANIA, BERGEN OG
TRONDHJEM

AF

27 JULI 1896.

Om Tagtækning § 42
Teglverk forlag 2017

Denne Lov er gjældende for Landets Byer og nærmeste Omegn (se § 88) med Undtagelse af de tre største, der har sine særskilte Bygningslove (se Kristiania Bygningslov af 26 Mai 1899, Bergens Bygningslov af 19 April 1899 og Trondhjems Bygningslov af 12 Juni 1869, hvilken sidste Lov i nær Fremtid kan ventes avlæst af en ny Bygningslov for Trondhjem). Loven er endvidere gjældende paa de Steder paa Landets Grund, hvor den tidligere Bygningslov af 6 September 1845 var gjort anvendelig, samt paa de steder, hvor dette af Kongen i Henhold til den nye Lovs § 88 er eller bliver bestemt.

Tak, Tagtækning, Tag- og Afløbsrender, Tagluker.

§ 42 Tagtækning

Ethvert Tag skal tækkes med ildfast Materiale. Hvad dertil skal henregnes, bestemmes af vedkommende Regjeringsdepartement. Under den ildfaste Tagtækning kan lægges Bordtag, som dog i den nedre Ende saavel mod Vinkelrende som mod Tagrende eller Gesims paa forsvarlig Maade maa være tækket med ildfast Materiale. Mønnebord samt Dækbord paa Tag og over Hovedgesims maa tækkes med ildfast Materiale; herfra kan dog Bygningskommissionen tilstede Afgivelse ved fritliggende Bygninger, ligesom Mønnekamme og lignende Forsiringer af Træ kan tillades anbragte paa saadanne.

Til § 42. Departementet anser som ildfast Tagtækkingsmateriale i Bygningslovens Forstand, hvad der ved Forsikring i den almindelige Brandforsikringsindretning til enhver Tid betragtes som saadant. Efter de i saa Henseende nu gjældende Regler, der indeholdes i Indredepartementets Bekjendtgørelse af 21 Juli 1876 samt i Arbejdsdepartementets Skrivelse af 27 Juni 1893 og i Skrivelse fra den almindelige Brandforsikringsindretnings Direktion af 22 December 1896 (begge i Lovtidende), er af de almindeligst anvendte Tagtækningsmaterialier følgende for Tiden anset for ildfaste:

1. Metalplader
2. Skifersten.
3. Tagsten.¹⁾
4. Torv
5. Seysel Asfalt
6. Tagpap af saadan Beskaffenhed som omhandlet i Indredepartementets ovennævnte Bekjendtgørelse af 21 Juli 1876

(impregneret Pap af mindst 1 ¼ mm. Tykkelse og med Sandbelæg; den efter Tækningen foretagne Overstrygning maa holdes forsvarlig vedlige).

7. Asfaltskifer

8. Weber Falchenbergs impregnerede Lærred. (Arbejdsdepartementets Skrivelse af 22 April 1897)

Paabudet om ildfast Tækning gjælder ethvert Tag. De saakaldte Bordhuse paa Trælasttomter eller Huse, hvori indlægges Trælast, er saaledes heller ikke undtagne, jfr. § 47 (Depts. Skr. af 30 Oktober 1896).

Til Anbringelse af de i Paragrafens Slutning omhandlede Mønekamme og lignende Forsiringer af Træ udkræves Tilladelse af Bygningskommissionen.

Som i foranstaaende Note anført er det gennem Bestemmelse, udfærdighet i Henhold til § 89, i en Række af Byer m. v. forbudt at benytte krum (hul) Tagsten til Tækning af Tage. Erfaring har nemlig vist, at Tækning med krum Tagsten paa Grund af de gennemgaaende Aabninger eller Kanaler, som herved fremkommer, let befordrer Ilds videre Udbredelse. Ved det nævnte Forbud antages dog ikke at være afskaaret Adgang til ovenpaa selvstændig ildfast Tagtækning at anbringe krum Tagsten, om dette af arkitektoniske eller andre Grunde i noget Tilfælde maatte ansees ønskeligt. Saaledes er det formentlig intet til Hinder for, at der lægges krum Tagsten ovenpaa Tagpaptækning under Forudsætning af, at der benyttes Asfaltpap af reglementeret Tykkelse, paalangt, stræget og sandstrøet paa sædvanlig Maade, forinden Lægter paalægges, idet ogsaa disse maa klædes paa samme Maade med Asfaltpap og paaspigres med Forsigtighed, saa at det underliggende Paplag ikke skades. Asfalttækningen maa derhos eftersees og vedligeholdes som for saadan Tækning sædvanligt (Skr. fra den alm. Brandforsikringsindretning af 16 August 1899 og Depts. Skrivelser af 28 August og 7 Oktober s. A.).

Naar det i enkelte Byer er paabudt, at der alene skal benyttes flad Tagtækning, har det formentlig ikke hermed været Meningen at forbyde Anvendelsen af Bølgeblik, hvilket er et særdeles godt Tækningsmateriale.

¹⁾ Krum Tagsten er i Henhold til § 89 forbudt som Tagtækningsmateriale i følgende Byer:

Fredrikshald (kgl. Resol. af 15 August 1898 § 10).
Sarpsborg (kgl. Resol. af 11 Juli 1898).
Fredrikstad (kgl. Resol. af 26 Marts 1898 § 8).
Moss (kgl. Resol. af 19 December 1898 § 3).
Drøbak (kgl. Resol. af 16 Oktober 1897).
Kongsvinger (kgl. Resol. af 16 Oktober 1897).
Lillehammer (kgl. Resol. af 20 November 1897).
Gjøvik (kgl. Resol. af 20 November 1897).
Hønefos (kgl. Resol. af 28 September 1897).
Drammen (kgl. Resol. af 7 Marts 1899 § 5).
Kongsberg (kgl. Resol. af 28. September 1897).
Holmestrand (kgl. Resol. af 16 Oktober 1897).
Horten (kgl. Resol. af 23 Mars 1899 § 2).
Aasgaardstrand (kgl. Resol. af 25 Oktober 1898).
Tønsberg (kgl. Resol. af 28 September 1897).
Sandefjord (kgl. Resol. af 24 August 1897).
Larvik (kgl. Resol. af 21 August 1894).
Kragerø (kgl. Resol. af 8 Juli 1899 § 2)
Langesund (kgl. Resol. af 6 Februar 1899)
Brevik (kgl. Resol. af 16 Oktober 1897)
Porsgrund (kgl. Resol. af 19 September 1894 § 2).
Skien (kgl. Resol. af 10 Oktober 1896)
Risør (kgl. Resol. af 20 December 1897)
Tvedestrand (kgl. Resol. af 16 Oktober 1897)
Arendal (kgl. Resol. af 30 September 1899)
Grimstad (kgl. Resol. af 7 Oktober 1893 § 4).
Lillesand (kgl. Resol. af 16 Oktober 1897)
Kristiansand (kgl. Resol. af 23 August 1892 § 27)
Mandal (kgl. Resol. af 10 September 1898)
Flekkefjord (kgl. Resol. af 11 Juni 1898)
Egersund (kgl. Resol. af 20 November 1897)
Stavanger (kgl. Resol. af 16 December 1899)
Haugesund (kgl. Resol. af 9 Mai 1896)
Aalesund (kgl. Resol. af 12 Januar 1899, Post 1. b).
Molde (kgl. Resol. af 20 November 1897)
Kristiansund (kgl. Resol. af 11 Mai 1895)
Levanger (kgl. Resol. af 23 April 1898 § 2)
Stenkjær (kgl. Resol. af 20 November 1897)
Namsos (kgl. Resol. af 25 Februar 1898 § 6)
Mosjøen (kgl. Resol. af 16 April 1898)
Bodø (kgl. Resol. af 1 April 1898)

Tromsø (kgl. Resol. af 30 April 1898)
Hammerfest (kgl. Resol. af 6 Oktober 1898)
Vadsø (kgl. Resol. af 26 Mars 1898)

(I den tredje udgave av boken i 1915 er følgende byer lagt til):

Son (resol. 5 november 1913)
Hamar (resol. 13 februar 1905)
Svelvik (resol. 21 juni 1912)
Sandnes (resol. 18. april 1912)
Vardø (resol. 17. november 1911)

Samt endvidere paa følgende Steder paa Landets Grund:
Strandstedet Fredriksværn (kgl. Resol. af 12 Januar 1899).
Bergstaden Røros (kgl. Resol. af 9 Februar 1898).
Thime Bygningskommune (kgl. Resol. af 29 April 1899).
Halkjelsvik Bygningskommune (kgl. Resol. af 26 Marts 1898).

(I den tredje udgave av boken i 1915 er følgende steder lagt til):

Akers bygningsdistrikt (resol. 16. januar 1905 § 15)
Kokkehaugens bygningskommune (resol. 7 februar 1913)
Mysen do. (resol. 21 mai 1915)
Selbak-Kjølberg do. (resol. 30. oktober 1914)
Lillestrøm do. (resol. 10 september 1906 og 23 november 1909)
Elverums leirs do. (resol. 17 november 1909)
Rena do. (resol. 21 juni 1913)
Bergstaden Røros (resol. 10 januar 1907, kun siftersten tillatt).
Odda do. (resol. 17 september 1912).
Laxevaag do. (resol. 25 august 1911)
Vossevangen do. (resol. 10 juni 1910)
Vestfossen do. (resol. 9 mars 1912)
Veblungsnes do. (resol. 24 mars 1900)
Svolvær do. (resol. 27 juni 1910)
Kabelvaag do. (resol. 27 januar 1911).
Strandstedet Rognan (resol. 11 juni 1915)

I Arne Carlsens tredje utgave av "Den almindelige bygningslovgivning" utgitt i 1915, utvides tækningsmaterialene med følgende:

§ 42 Tagtækning

.
. .
.

Endvidere er godkjent:

- 9) cementtaksten og asbestcementtaksten
- 10) triumph-takpap
- 11) lohsoltakpap
- 12) compo roofing og constantolinpap
- 13) asbestos roofing

Ifølge Arbeidsdepartementets rundskrivelse av 18 mai 1903 vil torv fremtidig ikke bli godkjendt som ildfast materiale til taktækning i byerne. (Heller ikke i Rognan - resol. 11 juni 1915). Brændtorv godkjendes ikke som ildfast taktækning. Med takpap likestilles ruberoid og endel lignende taktækningsmaterialer under samme forbehold m. h. t. tykkelse og behandling.

Paabudet om ildfast tækning gjelder ethvert tak. De saakaldte bordhus paa trælattomter eller hus, hvori indlægges trælast, er saaledes heller ikke undtat, jfr. § 47.

Til anbringelse av de i paragrafens slutning omhandlede mønnekamme og lignende forsiringer av træ utkræves tilladelse av bygningskommissionen.

Som i foranstaaende note anført er det gjennom bestemmelse, utfærdiget i henhold til § 89, i en række av byer m. v. forbudt at benytte krum (hul) taksten til tækning av tak. Erfaring har nemlig vist, at tækning med krum taksten paa grund av de gjennomgaaende aapninger eller kanaler, som herved fremkommer, let befordrer ilds videre utbredelse. Ved det nævnte forbud antages dog ikke at være avskaaret adgang til ovenpaa selvsændig ildfast taktækning at anbringe krum taksten, om dette av arkitektoniske eller andre grunde i noget tilfælde maatte ansees ønskelig. Saaledes er det formentlig intet til hinder for, at der lægges krum taksten ovenpaa takpaptækning under forutsætning av, at der benyttes asfaltpap av reglementert tykkelse, paalagt, strøket og sandstrødd paa sædvanlig maate, forinden lægtes paalægges, idet ogsaa disse maa klædes paa samme maate med asfaltpap og paaspikres med forsigtighet, saa at det underliggende paplag ikke skades. Asfalttækningen maa

derhos eftersees og vedlikeholdes som for saadan tækning sedvanlig (skr. fra den alm. brandforsikringsindretning av 16 august 1899 og depts. skrivelser av 28 august og 7 oktober s.a).

Ved resol.r av 1 juli 1907, 5 mai 1908, 11 januar og 17 november 1909 og 4 juni 1910 er det for de fleste av de forannævnte byer bestemt, at der alene maa anvende flate taksten, som er godkjent av Arbeidsdepartementet. Dette har i henhold til uttalelse fra Den almindelige brandforsikringsindretning i rundskrivelse av 29 desember 1900 anføt, at det flate taktækningsmateriale for at kunne godkjennes som saadant bør tilfredsstille følgende fordringer med hensyn til beskaffenhet og paalægningsmaate:

Materialet maa, hvis det er eller har form som taksten, være saaledes tildannet og paalagt, at der ikke i anden retning end den horisontale blir gjennomgaaende, fra sten til sten løpende kanaler. Alle bærebølger eller utpressede hule forsiringer og staffer ma ved tverribber avbrytes for hver sten. Materialet maa dække tæt i anlæggene. Glat omlæg maa ikke være under 5 cm.; hvor derimot stenene falses sammen ved dype rifler, saaledes at enhver sideforskyvning er utelukket, kan omlægges være mindre. Alt flatt tækningsmateriale maa lægges paa flatt bordtak. Skraa lægtning maa ikke benyttes.

Det antages ikke at være forbudt, at de gamle krumme taksten atter paalægges, efter at være fjernet under takets reparation, saafremt reparationen ikke av bygningskommissionen ansees som hovedreparation.

Naar der i enkelte byer er paabudt, at der alene skal benyttes flat taktækning, har det forementlig ikke hermed været meningen at forby anvendelsen av bølgeblik, hvilket er et særdeles godt tækningsmateriale.